IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2015/1375

z dne 10. avgusta 2015

o določitvi posebnih predpisov za uradni nadzor trihinel v mesu

(Kodificirano besedilo)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 854/2004 z dne 29. aprila 2004 o določitvi posebnih predpisov za organizacijo uradnega nadzora proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi ([1]), ter zlasti točk 9 in 10 člena 18 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Komisije (ES) št. 2075/2005 z dne 5. decembra 2005 ([2]) o določitvi posebnih predpisov za uradni nadzor *Trihinel* v mesu ([3]) je bila večkrat bistveno spremenjena. Zaradi jasnosti in racionalnosti je treba navedeno uredbo kodificirati.

(2) Uredba (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]), Uredba (ES) št. 854/2004 in Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]) določajo zdravstvene predpise in zahteve v zvezi z živili živalskega izvora ter zahtevanimi uradnimi nadzori.

(3) Poleg navedenih predpisov je treba za trihinele določiti tudi posebne zahteve. Meso domačih prašičev, divjih prašičev, konj in drugih živalskih vrst je lahko okuženo z razvojnimi oblikami glist iz rodu *Trichinella*. Uživanje mesa, okuženega s trihinelami, lahko pri ljudeh povzroči resno obolenje. Uvesti je treba ukrepe za preprečitev bolezni pri ljudeh, ki jo povzroči uživanje mesa, okuženega s trihinelami.

(4) Ta Uredba bi morala določiti pravila za vzorčenje trupov vrst, ki so dovzetne za okužbo s trihinelo, za določanje statusa gospodarstev in kompartmentov ter pogoje za uvoz mesa v Unijo. Prav tako bi morala določiti referenčne in druge enakovredne metode za odkrivanje trihinele v vzorcih trupov.

(5) Da bi se olajšalo delovanje razsekovalnic med čakanjem na rezultate pregleda na trihinelo, bi se morala določba, ki dovoljuje razsek trupov domačih prašičev pod določenimi pogoji, uporabljati tudi za konje.

(6) Znanstveni odbor za veterinarske ukrepe v zvezi z javnim zdravjem je 22. novembra 2001 sprejel mnenje o trihinelozi, epidemiologiji, metodah odkrivanja in trihinela prosti prašičereji. Znanstveni odbor za biološke škodljivosti (BIOHAZ) pri Evropski agenciji za varnost hrane (EFSA) je 1. decembra 2004 sprejel mnenje o ustreznosti in podrobnostih metod zamrzovanja, ki omogočajo uporabo mesa, okuženega s trihinelami (*Trichinella*) ali ikrami (*Cysticercus*), za prehrano ljudi. BIOHAZ je 9. do 10. marca 2005 sprejel mnenje o oceni tveganja za revidirani inšpekcijski pregled živali za zakol na območjih z majhno razširjenostjo trihinel.

(7) 3. oktobra 2011 je EFSA sprejela znanstveno mnenje o tveganjih za javno zdravje, ki jih je treba upoštevati pri pregledih (prašičjega) mesa ([6]). EFSA v navedenem mnenju ugotavlja, da uživanje mesa prašičev in možnost

([1]) UL L 139, 30.4.2004, str. 206.
([2]) Uredba Komisije (ES) št. 2075/2005 z dne 5. decembra 2005 o določitvi posebnih predpisov za uradni nadzor Trihinel v mesu (UL L 338, 22.12.2005, str. 60).
([3]) Glej Prilogo V.
([4]) Uredba (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora (UL L 139, 30.4.2004, str. 55).
([5]) Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (UL L 165, 30.4.2004, str. 1).
([6]) *EFSA Journal* 2011; 9(10):2351[str. 198.], objavljeno 3. oktobra 2011.

okužbe s trihinelo, pomeni tveganje srednjega pomena za javno zdravje in da je, kar zadeva preiskovalne metode za biološka tveganja, zagotavljanje varnosti trupov prašičev z vrsto integriranih preventivnih ukrepov in pregledov, ki se uporabljajo na kmetijah in v klavnicah, edini način za zagotavljanje učinkovitega nadzora glavnih tveganj.

(8) EFSA je določila nekatere epidemiološke pokazatelje za trihinelo. Glede na namen in epidemiološke razmere v državi, se kazalniki lahko uporabijo na nacionalni ali regionalni ravni ali pa na ravni klavnic ali gospodarstev.

(9) EFSA ugotavlja občasno prisotnost trihinele v Uniji, zlasti pri prostoživečih in prašičih iz dvoriščnih rej. EFSA je prav tako ugotovila, da je vrsta proizvodnega sistema edini glavni dejavnik tveganja okužbe s trihinelo. Poleg tega razpoložljivi podatki kažejo, da je tveganje okužbe s trihinelo pri prašičih, za katere veljajo uradno priznani nadzorovani pogoji bivanja, zanemarljivo.

(10) Zanemarljiv status tveganja za državo ali regijo se ne priznava več na mednarodni ravni v okviru Mednarodne organizacije za zdravje živali (OIE). Namesto tega je tako priznavanje zdaj povezano s kompartmenti z enim ali več gospodarstev, ki uporabljajo posebne nadzorovane pogoje bivanja.

(11) Za izboljšanje sistema nadzora skladno s sedanjim tveganjem za javno zdravje bi bilo treba določiti ukrepe za zmanjšanje tveganja okužbe s trihinelo v klavnicah, vključno z uvoznimi pogoji, in pogoje za določanje statusa okuženosti držav, regij ali gospodarstev s trihinelo ob upoštevanju, med drugim, mednarodnih standardov.

(12) Leta 2011, Belgija in Danska sta v skladu z Uredbo (ES) št. 2075/2005 poslali obvestilo o zanemarljivem tveganju okužbe s trihinelo na njunem ozemlju. Statusa države ali regije z zanemarljivim tveganjem se ne priznava več. Kljub temu bi morali gospodarstva in kompartmenti v Belgiji in na Danskem, ki na dan, 1. junija 2014 uporabljajo nadzorovane pogoje bivanja, imeti možnost odstopanja od pravil brez dodatnih pogojev, kot so dodatne zahteve za naknadno uradno priznanje s strani pristojnega organa.

(13) Treba bi bilo določiti obveznost nosilcev dejavnosti, da zagotovijo, da se mrtve živali zberejo, identificirajo in odpeljejo brez nepotrebnega odlašanja v skladu s členoma 21 in 22 Uredbe (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) in Prilogo VIII k Uredbi Komisije (EU) št. 142/2011 ([2]).

(14) V skladu z Odločbo Komisije 2000/96/ES ([3]) bi bilo treba poročati o številu (uvoženih in avtohtonih) primerov trihinele pri ljudeh, vključno z epidemiološkimi podatki.

(15) Uradni veterinar bi moral v veterinarska spričevala iz Direktive Sveta 64/432/EGS ([4]) za trgovino s prašiči znotraj Unije oz. iz Uredbe Komisije (EU) št. 206/2010 ([5]) za uvoz domačih prašičev iz tretjih držav v Unijo, vključiti informacije o uradnem priznanju izvornega gospodarstva kot gospodarstva, ki uporablja nadzorovane pogoje bivanja, da bi države članice lahko uporabljale ustrezen režim testiranja na trihinelo pri zakolu in ne bi ogrozile statusa namembnega gospodarstva za prašiče za vzrejo ali proizvodnjo.

([1]) Uredba (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih) (UL L 300, 14.11.2009, str. 1).

([2]) Uredba Komisije (EU) št. 142/2011 z dne 25. februarja 2011 o izvajanju Uredbe (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter o izvajanju Direktive Sveta 97/78/ES glede nekaterih vzorcev in predmetov, ki so izvzeti iz veterinarskih pregledov na meji v skladu z navedeno direktivo (UL L 54, 26.2.2011, str. 1).

([3]) Odločba Komisije 2000/96/ES z dne 22. decembra 1999 o nalezljivih boleznih, ki jih bo po Odločbi 2119/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta postopoma zajela mreža Skupnosti (UL L 28, 3.2.2000, str. 50).

([4]) Direktiva Sveta 64/432/EGS z dne 26. junija 1964 o problemih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki vplivajo na trgovino z govedom in prašiči znotraj Skupnosti (UL 121, 29.7.1964, str. 1977).

([5]) Uredba Komisije (EU) št. 206/2010 z dne 12. marca 2010 o seznamih tretjih držav, njihovih ozemelj ali delov, iz katerih se odobri vnos nekaterih živali in svežega mesa v Evropsko unijo, ter o zahtevah za izdajo veterinarskih spričeval (UL L 73, 20.3.2010, str. 1).

(16) Za zagotovitev pravilnega izvajanja te Uredbe bi bilo treba tretje države, ki izvažajo domače prašiče ali njihovo meso, navesti v ustreznih aktih o uvoznih pogojih, če uporabljajo odstopanja v zvezi z vzorčenjem domačih prašičev za trihinelo in če so gospodarstva ali kompartmenti uradno priznani kot gospodarstva ali kompartmenti, ki uporabljajo nadzorovane pogoje bivanja.

(17) Javnozdravstveno potrdilo pregleda na trihinelo bi bilo treba vključiti v veterinarska spričevala, ki spremljajo sveže meso v skladu z Uredbo (EU) št. 206/2010, mesne pripravke v skladu z Odločbo Komisije 2000/572/ES ([1]) in mesne izdelke v skladu z Odločbo Komisije 2007/777/ES ([2]).

(18) Za odkrivanje prisotnosti trihinel v svežem mesu so bile odobrene različne laboratorijske metode. Kot zanesljiva metoda za rutinsko uporabo se priporoča metoda prebave zbirnega vzorca z magnetnim mešalcem. Če vzorca ni mogoče odvzeti na predilekcijskem mestu in če za tip ali vrsto živali obstaja večje tveganje okužbe, je treba povečati velikost vzorca za analizo parazitov. S trihinoskopsko preiskavo se neinkapsulirane vrste trihinel, ki so okužile domače živali in divjad ter ljudi, ne odkrijejo in zato ta metoda ni več primerna. Druge metode, kot so serološki testi, so lahko uporabne za spremljanje ko referenčni laboratorij EU, ki ga imenuje Komisija, potrdi teste. Serološki testi niso primerni za odkrivanje okužbe s trihinelami pri posameznih živalih, namenjenih za prehrano ljudi.

(19) Zasebna podjetja so začela proizvajati novo opremo za testiranje na trihinelo z digestivno metodo, ki je enakovredna referenčni metodi. V skladu s tem razvojem so bile na zasedanju Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali 16. decembra 2008 soglasno podprte smernice za potrditev nove opreme za testiranje na trihinelo z digestivno metodo.

(20) V skladu z navedenimi smernicami je leta 2010 Referenčni laboratorij EU za parazite potrdil novo metodo z opremo za testiranje na trihinelo pri domačih prašičih pod oznako št. EURLP_D_001/2011 ([3]).

(21) Z zamrzovanjem mesa pod določenimi pogoji se lahko uničijo vsi prisotni paraziti, toda nekatere vrste trihinel, ki se pojavljajo pri divjadi in konjih, so odporne, če se zamrzovanje izvede s priporočenimi časovno-temperaturnimi kombinacijami.

(22) Redno spremljanje domačih prašičev, divjih prašičev, konj in lisic ali drugih indikatorskih živali je pomembno sredstvo za ocenjevanje sprememb v razširjenosti bolezni. Rezultate takšnega spremljanja je treba poročati v letnem poročilu v skladu z Direktivo 2003/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([4]).

(23) Ta uredba običajno ne dovoljuje, da meso domačih prašičev zapusti klavnice, preden so rezultati pregleda invadiranosti s trihinelo sporočeni uradnemu veterinarju. Primerno je dopustiti pod določenimi strogimi pogoji uporabo oznak zdravstvene ustreznosti in dovoliti prevoz mesa, še preden so znani rezultati. V takih okoliščinah je bistveno, da pristojni organ zagotavlja, da je mesu, danemu v promet, možno ves čas v celoti slediti.

(24) Uredba (ES) št. 853/2004 se ne uporablja za divjad ali divjačino, ki se neposredno dobavlja končnemu potrošniku ali lokalnim trgovinam na drobno, ki z mesom neposredno oskrbujejo končnega potrošnika. Zato morajo biti države članice odgovorne za sprejetje nacionalnih ukrepov za zmanjšanje tveganja, da bi meso divjega prašiča, okuženo s trihinelami, prispelo do končnega potrošnika.

(25) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

([1]) Odločba Komisije 2000/572/ES z dne 8. septembra 2000 o določanju pogojev v zvezi z zdravstvenim varstvom živali in javnim zdravstvom ter izdajanjem veterinarskih spričeval za uvoz mletega mesa in mesnih pripravkov iz tretjih držav (UL L 240, 23.9.2000, str. 19).

([2]) Odločba Komisije 2007/777/ES z dne 29. novembra 2007 o pogojih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali in javnozdravstvenim varstvom ter vzorcih spričeval za uvoz iz tretjih držav nekaterih mesnih izdelkov in obdelanih želodcev, mehurjev in črev za prehrano ljudi in o razveljavitvi Odločbe 2005/432/ES (UL L 312, 30.11.2007, str. 49).

([3]) http://www.iss.it/cr1p/index.php

([4]) Direktiva 2003/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o spremljanju zoonoz in povzročiteljev zoonoz, ki spreminja Odločbo Sveta 90/424/EGS in razveljavlja Direktivo Sveta 92/117/EGS (UL L 325, 12.12.2003, str. 31).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNA DOLOČBA

Člen 1

Opredelitve

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „trihinela“ pomeni kakršno koli lasnico, ki pripada vrsti rodu *Trichinella*;

2. „nadzorovani pogoji bivanja“ so vrsta živinoreje, pri kateri prašiči ves čas bivajo in se prehranjujejo v pogojih, ki jih nadzira nosilec živilske dejavnosti;

3. „kompartment“ pomeni skupino gospodarstev, ki uporabljajo nadzorovane pogoje bivanja. Vsa gospodarstva države članice, ki uporabljajo nadzorovane pogoje bivanja, sestavljajo en kompartment.

POGLAVJE II

OBVEZNOSTI PRISTOJNIH ORGANOV IN NOSILCEV ŽIVILSKE DEJAVNOSTI

Člen 2

Vzorčenje trupov

1. Trupi domačih prašičev se vzorčijo v klavnicah v okviru *post mortem* pregleda na naslednji način:

(a) za vse trupe plemenskih svinj in merjascev ali vsaj 10 % trupov živali, poslanih vsako leto v zakol iz gospodarstev, katerih uporaba nadzorovanih pogojev bivanja je uradno priznana, se opravi pregled na trihinelo;

(b) za vse trupe iz gospodarstev, katerih uporaba nadzorovanih pogojev bivanja ni uradno priznana, se sistematično opravi pregled na trihinelo.

Od vsakega trupa se odvzame vzorec, ki se pregleda na trihinelo v laboratoriju, ki ga določi pristojni organ, pri čemer se uporabi ena od naslednjih metod odkrivanja:

(a) referenčna metoda odkrivanja, določena v poglavju I Priloge I, ali

(b) enakovredna metoda odkrivanja, določena v poglavju II Priloge I.

2. Trupi konj, divjih prašičev in drugih gojenih ter prostoživečih živalskih vrst, ki so dovzetne za okužbo s trihinelo, se sistematično vzorčijo v klavnicah ali obratih za predelavo divjadi v okviru *post mortem* pregleda.

Od vsakega trupa se odvzame vzorec, ki se pregleda v skladu s prilogama I in III v laboratoriju, ki ga določi pristojni organ.

3. Do pridobitve rezultatov pregleda na trihinelo in pod pogojem, da nosilec živilske dejavnosti zagotavlja popolno sledljivost, se trupi domačih prašičev in konj lahko razrežejo na največ šest delov v klavnici ali razsekovalnici, ki je v istih prostorih.

Z odstopanjem od prvega pododstavka in po odobritvi pristojnega organa se taki trupi lahko razrežejo v razsekovalnici, ki je povezana s klavnico ali ločena od nje, pod pogojem da:

(a) je postopek pod nadzorom pristojnega organa;

(b) se trup ali njegovi deli ne razrežejo v več kot eni razsekovalnici;

(c) je razsekovalnica na ozemlju države članice, ter

(d) se v primeru pozitivnega rezultata vsi deli opredelijo kot neprimerni za prehrano ljudi.

Člen 3

Odstopanja

1. Z odstopanjem od člena 2(1) se meso domačih prašičev, ki je bilo zamrznjeno v skladu s Prilogo II in pod nadzorom pristojnega organa, izvzame iz pregleda na trihinelo.

2. Z odstopanjem od člena 2(1) se trupi in meso neodstavljenih domačih prašičev, starih manj kot 5 tednov, izvzamejo iz pregleda na trihinelo.

3. Z odstopanjem od člena 2(1) se trupi in meso domačih prašičev lahko izvzamejo iz pregleda na trihinelo, če živali izvirajo iz gospodarstva ali kompartmenta, katerega uporaba nadzorovanih pogojev bivanja v skladu s Prilogo IV je uradno priznana, če:

(a) v državi članici v zadnjih treh letih, ko se je izvajalo redno testiranje v skladu s členom 2, ni bila odkrita nobena avtohtona okužba s trihinelo pri domačih prašičih iz gospodarstev, katerih uporaba nadzorovanih pogojev bivanja je uradno priznana, ali

(b) je glede na pretekle podatke o stalnem pregledovanju populacije zaklanih prašičev mogoče z vsaj 95 % gotovostjo trditi, da razširjenost trihinele v navedeni populaciji ne presega vrednosti enega primera na milijon, ali

(c) se gospodarstva, ki uporabljajo nadzorovane pogoje bivanja, nahajajo v Belgiji ali na Danskem.

4. Kadar država članica uveljavlja odstopanje, določeno v odstavku 3, o tem obvesti Komisijo in druge države članice v okviru Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo ter Komisiji predloži letno poročilo, ki vsebuje podatke, navedene v poglavju II Priloge IV. Komisija na svoji spleti strani objavi seznam držav članic, ki uveljavljajo odstopanja.

Če država članica ne predloži letnega poročila ali to glede na določbe tega člena ni zadovoljivo, odstopanje za to državo članico preneha veljati.

Člen 4

Pregled na trihinele in uporaba oznake zdravstvene ustreznosti

1. Trupi iz člena 2 ali njihovi deli, razen tistih iz drugega pododstavka člena 2(3), ne smejo zapustiti prostorov, dokler se ne ugotovi, da je rezultat pregleda na trihinele negativen.

Podobno tudi drugi deli živali, namenjeni za prehrano ljudi in živali, ki vsebujejo tkivo progastih mišic, ne smejo zapustiti prostorov, dokler se ne ugotovi, da je rezultat pregleda na trihinele negativen.

2. Živalski odpadki in stranski živalski proizvodi, ki niso namenjeni za prehrano ljudi in ne vsebujejo progastih mišic, lahko zapustijo prostore, preden so na voljo rezultati pregleda na trihinele.

Vendar pa lahko pristojni organ zahteva izvedbo pregleda na trihinele ali predhodno obdelavo stranskih živalskih proizvodov, preden dovoli njihov odvoz iz prostorov.

3. Če se v klavnici izvaja postopek, ki zagotavlja, da noben del pregledanih trupov ne zapusti prostorov, dokler se ne ugotovi, da je rezultat pregleda na trihinele negativen, in dokler pristojni organ uradno ne odobri postopka ali se uporabi odstopanje na podlagi drugega pododstavka člena 2(3), se oznaka zdravstvene ustreznosti, določena v členu 5(2) Uredbe (ES) št. 854/2004, lahko uporabi, preden so na voljo rezultati pregleda na trihinele.

Člen 5

Usposabljanje

Pristojni organ zagotovi, da je celotno osebje, vključeno v preiskavo vzorcev za odkrivanje prisotnosti trihinel, ustrezno usposobljeno in da sodeluje pri:

(a) programu kakovosti testov, ki se uporabljajo za odkrivanje prisotnosti trihinel, in

(b) rednem ocenjevanju testiranja, postopkih beleženja in analiz, ki se uporabljajo v laboratoriju.

Člen 6

Metode odkrivanja

1. Metode odkrivanja, določene v poglavjih I in II Priloge I, se uporabljajo za preiskovanje vzorcev iz člena 2, če obstaja razlog za sum okužbe s trihinelami.

2. Vsi pozitivni vzorci se pošljejo nacionalnemu referenčnemu laboratoriju ali referenčnemu laboratoriju EU, da določi, katere vrste trihinel so prisotne.

Člen 7

Načrt ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih

Pristojni organi držav članic zagotovijo načrt ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih z opisom vseh ukrepov, ki se uporabijo, če so rezultati pregleda vzorcev na trihinelo iz člena 2 pozitivni. Ta načrt vsebuje podrobnosti o:

(a) sledljivosti okuženih trupov in njihovih delov, ki vsebujejo mišično tkivo;

(b) ukrepih za ravnanje z okuženimi trupi in njihovimi deli;

(c) preiskavi vira okužbe in morebitnega širjenja med prostoživečimi živalmi;

(d) vseh ukrepih, ki jih je treba sprejeti na ravni trgovine na drobno ali potrošnika;

(e) ukrepih, ki jih je treba sprejeti, če okuženih trupov ni mogoče identificirati v klavnici;

(f) določanju prisotnih vrst trihinel.

Člen 8

Uradno priznanje gospodarstev kot gospodarstev, ki uporabljajo nadzorovane pogoje bivanja

1. Za namene te uredbe lahko pristojni organ uradno prizna gospodarstvo ali kompartment kot gospodarstvo ali kompartment, ki uporablja nadzorovane pogoje bivanja, če so izpolnjene zahteve iz Priloge IV.

2. Gospodarstva ali kompartmenti v Belgiji ali na Danskem, ki v skladu s členom 3(3)(c) na dan, 1. junija 2014 uporabljajo nadzorovane pogoje bivanja, se uradno priznajo kot gospodarstva ali kompartmenti, ki uporabljajo nadzorovane pogoje bivanja, navedene v Prilogi IV.

Člen 9

Obveznost obveščanja za nosilce živilske dejavnosti

Nosilci živilske dejavnosti gospodarstev, katerih uporaba nadzorovanih pogojev bivanja je uradno priznana, obvestijo pristojni organ o kateri koli zahtevi, določeni v Prilogi IV, ki je gospodarstvo ne izpolnjuje več, ali o kakršni koli drugi spremembi, ki lahko vpliva na status gospodarstva glede okuženosti s trihinelo.

Člen 10

Pregledi gospodarstev, katerih uporaba nadzorovanih pogojev bivanja je uradno priznana

Pristojni organ zagotovi, da se pregledi gospodarstev, katerih uporaba nadzorovanih pogojev bivanja je uradno priznana, redno opravljajo.

Pogostost pregledov temelji na oceni tveganja ob upoštevanju zgodovine in razširjenosti bolezni, predhodnih ugotovitev, geografskega območja, lokalnih prostoživečih živali, ki so dovzetne za okužbo s trihinelo, živinorejske prakse, veterinarskega nadzora in upoštevanja predpisov s strani kmetov.

Pristojni organ preveri, ali se vsi domači prašiči iz navedenih gospodarstev pregledujejo v skladu s členom 2(1).

Člen 11

Programi spremljanja

Pristojni organ lahko izvede program spremljanja, ki zajema populacijo domačih prašičev iz gospodarstev ali kompartmentov, katerih uporaba nadzorovanih pogojev bivanja je uradno priznana, da preveri, ali navedena populacija dejansko ni okužena s trihinelo.

V programu spremljanja se določijo pogostost testiranja, število živali, ki jih je treba testirati, in načrt vzorčenja. V ta namen se odvzamejo vzorci mesa, pri katerih se v skladu s poglavjem I ali II Priloge I pregleda prisotnost parazitov rodu *Trichinella*.

Ko referenčni laboratorij EU potrdi ustrezen test, se lahko v program spremljanja kot dodatno orodje vključijo serološke metode.

Člen 12

Preklic uradnega priznanja gospodarstev kot gospodarstev, ki uporabljajo nadzorovane pogoje bivanja

1. Če rezultati pregledov, opravljenih v skladu s členom 10, pokažejo, da zahteve iz Priloge IV niso več izpolnjene, pristojni organ nemudoma prekliče uradno priznanje gospodarstev.

2. Če se pri testiranju domačih prašičev iz gospodarstva, katerega uporaba nadzorovanih pogojev bivanja je uradno priznana, ugotovi okužba s trihinelo, pristojni organ nemudoma:

(a) prekliče uradno priznanje gospodarstva;

(b) pregleda vse domače prašiče tega gospodarstva ob zakolu;

(c) izsledi in testira vse živali za vzrejo, ki so prišle v gospodarstvo, in po možnosti vse tiste, ki so zapustile gospodarstvo v vsaj zadnjih šestih mesecih pred ugotovitvijo prisotnosti trihinele. V ta namen se odvzamejo vzorci mesa, pri katerih se pregleda prisotnost parazitov rodu *Trichinella* z uporabo metod odkrivanja iz poglavij I in II Priloge I;

(d) preišče razširjenost okužbe s paraziti zaradi distribucije mesa domačih prašičev, ki so bili zaklani v obdobju pred ugotovitvijo prisotnosti trihinele, če je to izvedljivo;

(e) o tem obvesti Komisijo in druge države članice;

(f) sproži epidemiološko preiskavo za pojasnitev vzroka okužbe, če je to ustrezno;

(g) sprejme ustrezne ukrepe, če okuženega trupa ni mogoče identificirati v klavnici, in sicer vključno s:

  (i) povečanjem velikosti posameznega vzorca mesa, odvzetega za testiranje sumljivih trupov, ali

  (ii) opredelitvijo trupov za neustrezne za prehrano ljudi;

  (iii) sprejemanjem ustreznih ukrepov za odstranjevanje sumljivih trupov ali njihovih delov in tistih, pri katerih je bil rezultat testa pozitiven.

3. Po preklicu priznanja se lahko gospodarstva ponovno uradno priznajo, ko se pristojnemu organu zadovoljivo dokaže, da so ugotovljene težave rešene in zahteve, določene v Prilogi IV, izpolnjene.

4. Če se pri pregledih ugotovijo neizpolnjevanje določbe iz člena 9 ali pozitivni rezultati testiranja v gospodarstvu kompartmenta, je zadevno gospodarstvo treba odstraniti iz kompartmenta, dokler se skladnost s predpisi ponovno ne vzpostavi.

POGLAVJE III

UVOZ

Člen 13

Zdravstvene zahteve pri uvozu

1. Meso, ki vsebuje progaste mišice živalskih vrst, ki so lahko prenašalke trihinele, se lahko v Unijo uvozi le, če je bilo pred izvozom v tretji državi, kjer so bile živali zaklane, pregledano na trihinelo v skladu s pogoji, enakovrednimi pogojem določenim v členih 2 in 3.

2. Tretja država lahko uporabi odstopanja iz člena 3(2) in (3) le, če je o uporabi teh odstopanj obvestila Komisijo ali je bila vključena na seznam za ta namen:

(i) v delu 1 Priloge I k Uredbi (EU) št. 206/2010 za uvoz živih domačih prašičev;

(ii) v delu 1 Priloge II k Uredbi (EU) št. 206/2010 za uvoz svežega mesa domačih prašičev, ali

(iii) v delu 2 Priloge II k Odločbi 2007/777/ES za uvoz mesnih izdelkov, proizvedenih izključno iz mesa ali mesnih izdelkov iz domačih prašičev.

Člen 14

Dokumentacija

1. V vzorec veterinarskega spričevala za trgovanje z živimi domačimi prašiči znotraj Unije, določen v vzorcu 2 iz Priloge F k Direktivi 64/432/EGS, uradni veterinar vključi informacije o uradnem priznanju izvornega gospodarstva kot gospodarstva, ki uporablja nadzorovane pogoje bivanja, iz člena 8 te uredbe.

2. V vzorec veterinarskega spričevala za uvoz domačih prašičev v Unijo, določen v vzorcih POR-X in POR-Y iz dela 2 Priloge I k Uredbi (EU) št. 206/2010, uradni veterinar vključi informacije o uradnem priznanju izvornega gospodarstva kot gospodarstva, ki uporablja nadzorovane pogoje bivanja, enakovredne pogojem iz Priloge IV k tej uredbi, s strani pristojnega organa tretje države.

3. V veterinarsko spričevalo v skladu z vzorci „POR“ iz dela 2 Priloge II k Uredbi (EU) št. 206/2010, ki spremlja pošiljke mesa, namenjenega za uvoz iz tretjih držav v Unijo, uradni veterinar vključi javnozdravstveno potrdilo pregleda na trihinelo, izvedenega v skladu s členom 13 te uredbe v tretji državi izvora mesa.

4. V veterinarsko in javnozdravstveno spričevalo v skladu z vzorcem iz Priloge II k Odločbi 2000/572/ES, ki spremlja pošiljke mesnih pripravkov, namenjenih za uvoz iz tretjih držav v Unijo, uradni veterinar vključi javnozdravstveno potrdilo pregleda na trihinelo, izvedenega v skladu s členom 13 te uredbe v tretji državi izvora mesa.

5. V veterinarsko spričevalo in spričevalo o zdravstveni ustreznosti v skladu z vzorcem iz Priloge III k Odločbi 2007/777/ES, ki spremlja pošiljke nekaterih mesnih izdelkov ter obdelanih želodcev, mehurjev in črev, namenjenih za uvoz iz tretjih držav v Unijo, uradni veterinar vključi javnozdravstveno potrdilo pregleda na trihinelo, izvedenega v skladu s členom 13 te uredbe v tretji državi izvora mesa.

POGLAVJE IV

RAZVELJAVITEV IN KONČNE DOLOČBE

Člen 15

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 2075/2005 se razveljavi.

Sklici na razveljavljeno uredbo se štejejo kakor sklici na to uredbo in se berejo v skladu s tabelo ujemanja iz Priloge VI.

Člen 16

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 10. avgusta 2015

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA I

Metode odkrivanja

POGLAVJE I

REFERENČNA METODA ODKRIVANJA

Metoda prebave zbirnega vzorca z magnetnim mešanjem

1. *Oprema in reagenti*

(a) nož ali škarje in pinceta za odvzem vzorcev;

(b) pladnji, razdeljeni na 50 kvadratov, od katerih vsak lahko drži vzorec po približno 2 g mesa, ali druga orodja, ki zagotavljajo enaka jamstva v zvezi s sledljivostjo vzorcev;

(c) mešalec z ostrim rezilom za sekljanje. Če so vzorci težji od 3 g, je treba uporabiti strojček za mletje mesa z luknjami premera med 2 in 4 mm ali škarje. V primeru zamrznjenega mesa ali jezika (po odstranitvi površinske plasti, ki ni prebavljiva) je potreben strojček za mletje mesa, velikost vzorca pa je treba znatno povečati;

(d) magnetni mešalci s termostatsko nadzorovano grelno ploščo in približno 5 cm dolgimi teflonskimi mešalnimi paličicami;

(e) konični stekleni ločilni lijaki s prostornino najmanj 2 litrov, po možnosti opremljeni s teflonskimi varnostnimi čepi;

(f) stojala, vijaki in objemke;

(g) sita s 180-mikrometrsko mrežo iz nerjavečega jekla in zunanjim premerom 11 cm;

(h) lijaki z notranjim premerom najmanj 12 cm za podporo sit;

(i) steklene čaše s 3-litrsko prostornino;

(j) stekleni merilni valji s prostornino od 50 do 100 ml ali centrifugalne epruvete;

(k) trihinoskop s horizontalno ploščo ali stereomikroskop z nastavljivim svetlobnim virom;

(l) več petrijevk s premerom 9 cm (za uporabo s stereomikroskopom), katerih spodnja stran se s koničastim orodjem označi v kvadratna preiskovalna polja po 10 × 10 mm;

(m) posoda za štetje ličink (za uporabo s trihinoskopom), ki je narejena iz 3 mm debelih akrilnih plošč, in sicer:

(i) dno posode mora znašati 180 × 40 mm, razdeljeno na kvadrate;

(ii) daljše stranice morajo biti 230 × 20 mm;

(iii) krajše stranice morajo biti 40 × 20 mm. Dno in krajše stranice morajo biti vstavljene med daljše stranice tako, da tvorijo posodo z dvema ročicama na obeh koncih. Zgornji del dna se mora dvigniti za 7 do 9 mm od dna ogrodja, ki ga tvorijo daljše in krajše stranice. Sestavne dele je treba zlepiti skupaj z lepilom, primernim za ta material;

(n) aluminijasta folija;

(o) 25 % klorovodikova kislina;

(p) pepsin z močjo: 1:10 000 NF (US National Formulary), kar ustreza 1:12 500 BP (British Pharmacopoeia) in 2 000 FIP (Fédération Internationale de pharmacie), ali stabilizirana raztopina pepsina z najmanj 660 enot Evropske farmakopeje/ml;

(q) voda iz pipe, segreta na 46 do 48 °C;

(r) tehtnica z natančnostjo vsaj 0,1 g;

(s) kovinski pladnji s prostornino od 10 do 15 litrov za zbiranje odvečne digestivne tekočine;

(t) pipete različnih velikosti (1, 10 in 25 ml) in držala za pipete;

(u) termometer z natančnostjo do 0,5 °C v obsegu od 1 do 100 °C;

(v) sifon za vodo iz pipe.

2. *Odvzem vzorcev in količina, ki jo je treba prebaviti*

(a) Pri celih trupih domačih prašičev je treba iz preponskega stebra pri prehodu v mišični del vzeti vsaj 1 g vzorca. Uporabijo se lahko posebne klešče za odvzem vzorca za preiskavo na trihinele, pod pogojem, da se lahko zagotovi natančnost med 1,00 in 1,15 g.

Pri plemenskih svinjah in merjascih je treba iz preponskega stebra pri prehodu v mišični del vzeti večji vzorec, ki tehta vsaj 2 g.

Če ni preponskih stebrov, se enkrat večji vzorec, kot sta 2 g (ali 4 g pri plemenskih svinjah in merjascih), vzame iz rebrnega dela ali prsnega dela prepone, iz žvekalke, jezične mišice ali trebušnih mišic.

(b) Od vsakega kosa mesa se vzame vsaj 5 g težek vzorec prečno progaste mišice z malo maščobe, če je mogoče, v bližini kosti ali kit. Vzorec iste velikosti se vzame od mesa, za katerega ni predvideno temeljito kuhanje ali kakršna koli druga vrsta predelave po zakolu.

(c) Pri zamrznjenih vzorcih je treba za analizo vzeti vsaj 5 g težek vzorec tkiva prečno progaste mišice.

Teža vzorcev mesa velja za vzorec mesa, ki je brez maščob in fascij. Posebno pozornost je treba nameniti jemanju vzorcev mišic iz jezika, da se prepreči okužba s površinsko plastjo jezika, ki ni prebavljiva in lahko onemogoči pregled sedimenta.

3. *Postopek*

I. Popolni skupki (100 g vzorcev hkrati)

(a) 16 ± 0,5 ml klorovodikove kisline se vlije v trilitrsko čašo, ki vsebuje 2,0 litra vode iz pipe, ki je bila predhodno segreta na 46 do 48 °C; mešalna paličica se vstavi v čašo, čaša pa se postavi na predhodno segreto ploščo in postopek mešanja se začne.

(b) Doda se 10 ± 0,2 g pepsina ali 30 ± 0,5 ml raztopine pepsina.

(c) 100 g vzorcev, vzetih v skladu s točko 2, se seseklja v mešalcu.

(d) Sesekljano meso se prenese v trilitrsko čašo, ki vsebuje vodo, pepsin in klorovodikovo kislino.

(e) Rezilni nastavek mešalca se večkrat potopi v digestivno tekočino v čaši, posoda mešalca pa se splakne z manjšo količino digestivne tekočine, da odpade vse meso, ki se še drži.

(f) Čaša se pokrije z aluminijasto folijo.

(g) Magnetni mešalec je treba nastaviti tako, da med delovanjem vzdržuje stalno temperaturo med 44 in 46 °C. Med mešanjem mora digestivna tekočina krožiti dovolj hitro, da ustvari globok vrtinec brez brizganja.

(h) Digestivna tekočina se meša, dokler mesni delci ne izginejo (približno 30 minut). Nato se mešalec izklopi in digestivna tekočina se skozi sito vlije v sedimentacijski lijak. Pri obdelavi nekaterih vrst mesa (jezik, divjačinsko meso itd.) je lahko potreben daljši čas prebave (ne več kot 60 minut).

(i) Postopek prebave se šteje za zadovoljivega, če na situ ne ostane več kot 5 % začetne teže vzorca.

(j) Digestivna tekočina se pusti stati v lijaku 30 minut.

(k) Po 30 minutah se vzorec digestivne tekočine (40 ml) hitro odplakne v merilni valj ali centrifugalno cevko.

(l) Digestivne tekočine in drugi tekoči odpadki se obdržijo na pladnju, dokler se odčitavanje rezultatov ne konča.

(m) 40 ml vzorca se sme pustiti stati 10 minut. Nato se s pipetiranjem previdno odvzame 30 ml supernatanta (bistre tekočine), da se odstranijo zgornji sloji do prostornine največ 10 ml.

(n) Preostalih 10 ml vzorca sedimenta se vlije v posodo za štetje ličink ali petrijevko.

(o) Merilni valj ali centrifugalna epruveta se splakne z največ 10 ml vode iz pipe, to pa se skupaj doda vzorcu v posodi za štetje ličink ali petrijevki. Vzorec se nato preuči s trihinoskopom ali stereomikroskopom pri 15- do 20-kratni povečavi. Ponazoritev z uporabo drugih tehnik je dovoljena, če se je izkazalo, da preiskava pozitivnih kontrolnih vzorcev poda enak ali boljši rezultat od tradicionalnih metod ponazoritve. Pri vseh primerih sumljivih delov ali oblik, podobnih parazitom, je treba uporabiti večjo povečavo (od 60- do 100-kratno).

(p) Vzorci se morajo pregledati takoj, ko so pripravljeni. V nobenem primeru se pregled ne sme prestaviti na naslednji dan.

Če vzorci niso pregledani v 30 minutah po pripravi, jih je treba razbistriti na naslednji način. Približno 40 ml končnega vzorca se vlije v merilni valj in pusti stati 10 minut. Nato se odvzame 30 ml supernatanta (bistre tekočine) do prostornine 10 ml. Tej se do prostornine 40 ml doda voda iz pipe. Po nadaljnjem usedanju, ki traja 10 minut, se 30 ml supernatanta (bistre tekočine) odvzame s pipetiranjem, preostalih ne več kot 10 ml za pregled pa se vlije v petrijevko ali posodo za štetje ličink. Merilni valj se splakne z največ 10 ml vode iz pipe, to pa se doda k vzorcu v petrijevki ali posodi za štetje ličink, ki je pripravljen za pregled.

Če je sediment pri pregledu moten, se vzorec vlije v merilni valj in doda se voda iz pipe do 40 ml, nato pa se ravna v skladu s postopkom opisanem v tem oddelku. Ta postopek se lahko ponovi 2- do 4-krat, dokler ni tekočina dovolj čista za zanesljivo odčitavanje.

II. Skupki z manj kot 100 g

Če je potrebno, se lahko k 100 g skupka doda 15 g, ki se pregleda skupaj s temi vzorci v skladu z oddelkom 3(I). V primeru več kot 15 g se to pregleda kot samostojni skupek. Pri skupkih do 50 g se lahko digestivno tekočino in sestavine zmanjša na 1 liter vode, 8 ml klorovodikove kisline in 5 g pepsina.

III. Pozitivni ali nejasni rezultati

Če se pregled zbirnega vzorca konča s pozitivnim ali nejasnim rezultatom, se od vsakega prašiča vzame nadaljnjih 20 g vzorca v skladu s točko 2(a). Vzorci po 20 g, vzeti petim prašičem, se združijo in pregledajo po v tem poglavju opisani metodi. Na ta način bodo pregledani vzorci 20 skupin po pet prašičev.

Če se v zbirnem vzorcu, vzetim petim prašičem, odkrije prisotnost trihinel, se od posameznih prašičev iz skupine odvzame nadaljnjih 20 g vzorcev, pri čemer se vsakega pregleda ločeno po v tem poglavju opisani metodi.

Vzorci parazitov se hranijo v 90 % etanolu, da se ohranijo in da lahko referenčni laboratorij EU ali nacionalni referenčni laboratorij identificira vrsto parazitov.

Po odvzemu parazitov je treba pozitivne tekočine (digestivno tekočino, supernatant, izpiralno vodo itd.) razkužiti s segrevanjem na najmanj 60 °C.

IV. Postopek čiščenja in razkuževanja po pozitivnem ali nejasnem rezultatu

Kadar je pri pregledu zbirnega ali posameznega vzorca rezultat pozitiven ali nejasen, je treba ves material, ki je bil v stiku z mesom (posodo mešalca in rezilo, čašo, mešalno paličico, senzor temperature, stožčasti lijak za filtriranje, sito in klešče) temeljito razkužiti tako, da se ga umije v topli vodi (65 °C do 90 °C). Priporoča se, da se vsak kos temeljito spere, da se odstrani detergent, če se uporablja med pranjem.

POGLAVJE II

ENAKOVREDNE METODE

A. **Mehanska metoda prebave zbirnega vzorca/sedimentacijska tehnika**

1. *Oprema in reagenti*

(a) Nož ali škarje za odvzem vzorcev.

(b) Pladnji, razdeljeni na 50 kvadratov, od katerih lahko vsak drži vzorec po približno 2 g mesa, ali druga orodja, ki zagotavljajo enaka jamstva v zvezi s sledljivostjo vzorcev.

(c) Strojček za mletje mesa ali električni mešalec.

(d) Mešalec Stomacher Lab 3 500 Thermo model.

(e) Plastične vrečke za mešalec Stomacher Lab.

(f) Konični ločilni lijaki s prostornino 2 litrov, po možnosti opremljeni s teflonskimi varnostnimi čepi.

(g) Stojala, vijaki in objemke.

(h) Sita s 180-mikrometrsko mrežo iz nerjavečega jekla ali medenine in zunanjim premerom 11 cm.

(i) Lijaki z notranjim premerom najmanj 12 cm za podporo sit.

(j) Stekleni merilni valji s prostornino 100 ml.

(k) Termometer z natančnostjo do 0,5 °C v obsegu od 1 do 100 °C.

(l) Vibrator, npr. električni brivnik brez glave.

(m) Rele, ki se vklaplja in izklaplja v časovnih razmakih ene minute.

(n) Trihinoskop s horizontalno ploščo ali stereomikroskop z nastavljivim svetlobnim virom.

(o) Posoda za štetje ličink in več petrijevk s premerom 9 cm, kot je navedeno v poglavju I(1), točki (l) in (m).

(p) 17,5 % klorovodikova kislina.

(q) Pepsin z močjo: 1:10 000 NF (US National Formulary), kar ustreza 1:12 500 BP (British Pharmacopoeia) in 2 000 FIP (Fédération Internationale de pharmacie), ali stabilizirana raztopina pepsina z najmanj 660 enot Evropske farmakopeje/ml.

(r) Več 10-litrskih posod za razkužitev opreme, npr. s formalinom, in za preostalo digestivno tekočino, če so vzorci pozitivni.

(s) Tehtnica z natančnostjo 0,1 g.

2. *Odvzem vzorcev in količina, ki jo je treba prebaviti*

Kot je določeno v poglavju I(2).

3. *Postopek*

I. Mletje

Če se vzorce mesa predhodno zmelje v strojčku za mletje mesa, se izboljša kakovost prebave. Če se uporabi električni mešalec, ga je treba vključiti tri- do štirikrat, tako da vsakič deluje približno po eno sekundo.

II. Postopek prebave

Postopek lahko vključuje popolne skupke (100 g vzorcev hkrati) ali skupke manj kot 100 g.

(a) Popolni skupki (100 vzorcev hkrati):

(i) Mešalec Stomacher Lab 3 500 je opremljen z dvojno plastično vrečko, temperaturno kazalo pa je nastavljeno na 40 do 41 °C.

(ii) V notranjo plastično vrečko se vlije liter in pol vode, segrete na 40 do 41 °C.

(iii) Vodi v mešalcu Stomacher se doda 25 ml 17,5 % klorovodikove kisline.

(iv) Nato se doda 100 vzorcev po približno 1 g (pri 25 do 30 °C), ki so bili vzeti od posameznih vzorcev v skladu s točko 2.

(v) Nazadnje se doda 6 g pepsina ali 18 ml raztopina pepsina. Ta vrstni red je treba strogo upoštevati, da se prepreči razkroj pepsina.

(vi) Stomacher nato 25 minut melje vsebino vrečke.

(vii) Plastična vrečka se odstrani iz Stomacherja, digestivna tekočina pa se prefiltrira skozi sito v 3-litrsko čašo.

(viii) Plastična vrečka se splakne s približno 100 ml vode, s katero se nato splakne sito in nazadnje doda filtratu v čašo.

(ix) K skupku 100 vzorcev se lahko doda do 15 posameznih vzorcev, ki se pregledajo skupaj s temi vzorci.

(b) Manjši skupki (manj kot 100 vzorcev):

(i) Mešalec Stomacher Lab 3 500 je opremljen z dvojno plastično vrečko, temperaturno kazalo pa je nastavljeno na 40 do 41 °C.

(ii) Digestivno tekočino se pripravi tako, da se zmeša en liter in pol vode ter 25 ml 17,5 % klorovodikove kisline. Doda se 6 g pepsina in vse skupaj zmeša pri temperaturi med 40 in 41 °C. Ta vrstni red je treba strogo upoštevati, da se prepreči razkroj pepsina.

(iii) Od digestivne tekočine se odmeri količina, ki ustreza 15 ml na gram vzorca (npr. za 30 vzorcev je potrebna količina 30 × 15 ml = 450 ml), ki se doda v obe plastični vrečki skupaj z vzorci mesa po približno 1 g (pri 25 do 30 °C), vzetih od posameznih vzorcev v skladu s točko 2.

(iv) Voda pri temperaturi približno 41 °C se vlije v zunanjo vrečko, dokler v obeh vrečkah skupna prostornina ne znaša en liter in pol. Stomacher nato 25 minut melje vsebino vrečke.

(v) Plastična vrečka se odstrani iz Stomacherja, digestivna tekočina pa se prefiltrira skozi sito v 3-litrsko čašo.

(vi) Plastična vrečka se splakne s približno 100 ml vode (pri 25 do 30 °C), s katero se nato splakne sito in nazadnje doda filtratu v čašo.

III. Ugotavljanje prisotnosti ličink s sedimentacijo

— Digestivni tekočini se doda led (300 do 400 g ledenih ploščic, ledenega praška ali zdrobljenega ledu), ki njen volumen poveča na približno dva litra. Digestivna tekočina se nato meša, dokler se led ne raztopi. Pri manjših skupkih (glej oddelek 3II(b)) je treba količino ledu ustrezno zmanjšati.

— Ohlajena digestivna tekočina se prenese v dvolitrski ločilni lijak, ki je opremljen z vibratorjem, pritrjenim s posebno objemko.

— Sedimentacija lahko poteka 30 minut, medtem pa sedimentacijski lijak prekinjeno vibrira, tj. enominutna vibracija, kateri sledi enominutni premor.

— Po 30 minutah se 60 ml vzorec sedimenta hitro odplakne v 100 ml merilni valj. (Lijak se po uporabi splakne z raztopino detergenta).

— 60 ml vzorec se pusti stati najmanj 10 minut, nato se supernatant odvzame s pipetiranjem, da znaša preostala prostornina 15 ml, ki se pregleda na prisotnost ličink.

— Za pipetiranje se lahko uporabi brizgalka za enkratno uporabo, opremljena s plastično cevko. Dolžina cevke mora biti tolikšna, da 15 ml ostane v merilnem valju, ko po pipetiranju brizgalka ostane na obroču valja.

— Preostalih 15 ml se odlije v posodo za štetje ličink ali dve petrijevki ter pregleda s trihinoskopom ali stereomikroskopom.

— Merilni valj se splakne z 5 do 10 ml vode iz pipe, to pa se doda k vzorcu.

— Vzorci se morajo pregledati takoj, ko so pripravljeni. V nobenem primeru se pregled ne sme prestaviti na naslednji dan.

Če so vzorci motni ali pa niso bili pregledani v 30 minutah po njihovi pripravi, jih je treba razbistriti na naslednji način:

— končni vzorec 60 ml se vlije v merilni valj in pusti stati 10 minut; nato se 45 ml supernatanta (bistre tekočine) odvzame s pipetiranjem, preostalim 15 ml pa se dolije voda iz pipe do 45 ml,

— po nadaljnjem usedanju, ki traja 10 minut, se 30 ml supernatanta (bistre tekočine) odvzame s pipetiranjem, preostalih 15 ml za pregled pa se vlije v petrijevko ali posodo za štetje ličink,

— merilni valj se splakne z 10 ml vode iz pipe, to pa se skupaj doda k vzorcu v petrijevki ali posodi za štetje ličink, ki je pripravljen za pregled.

IV. Pozitivni ali nejasni rezultati

Če je rezultat pozitiven ali nejasen, se uporabljajo določbe iz poglavja I(3)(III).

B. **Mehanska metoda prebave zbirnega vzorca/tehnika „izolacije na filtru“**

1. *Oprema in reagenti:*

Kot je določeno v oddelku A(1).

Dodatna oprema:

(a) 1-litrski Gelman lijak skupaj z držalom za filter (premer 45 mm);

(b) filtrirni diski, ki so sestavljeni iz okrogle mreže iz nerjavečega jekla z odprtino 35 mikronov (premer diska: 45 mm), dveh gumijastih obročev, debelih 1 mm, (zunanji premer: 45 mm, notranji premer: 38 mm), okrogla mreža se položi med oba gumijasta obroča in nanju pritrdi z uporabo dvokomponentnega lepila, ki je primerno za oba materiala;

(c) erlenmajerica s prostornino treh litrov, ki je opremljena s stransko cevko za pipetiranje;

(d) filtrirna črpalka;

(e) plastične vrečke s prostornino najmanj 80 ml;

(f) oprema za zapiranje plastičnih vrečk;

(g) rennila se z močjo 1:150 000 Soxhlet enot na gram.

2. *Odvzem vzorcev:*

Kot je določeno v poglavju I(2).

3. *Postopek*

I. Mletje

Če se vzorci mesa predhodno zmeljejo v strojčku za mletje mesa, se izboljša kakovost prebave. Če se uporabi električni mešalec, ga je treba vključiti tri- do štirikrat, tako da vsakič deluje približno po eno sekundo.

II. Postopek prebave

Postopek lahko vključuje popolne skupke (100 g vzorcev hkrati) ali skupke manj kot 100 g.

(a) Popolni skupki (100 vzorcev hkrati)

Glej oddelek A(3)(II)(a).

(b) Manjši skupki (manj kot 100 vzorcev)

Glej oddelek A(3)(II)(b).

III. Ugotavljanje prisotnosti ličink s filtracijo

(a) Digestivni tekočini se doda led (300 do 400 g ledenih ploščic, ledenega praška ali zdrobljenega ledu), ki njen volumen poveča na približno 2 litra. Pri manjših skupkih je treba količino ledu ustrezno zmanjšati.

(b) Digestivna tekočina se meša, dokler se led ne raztopi. Ohlajeno digestivno tekočino se nato pusti stati najmanj tri minute, da se ličinke zvijejo.

(c) Gelman lijak, opremljen z držalom za filter in filtrirnim diskom, se pritrdi na erlenmajerico, ki je povezana s filtrirno črpalko.

(d) Digestivna tekočina se vlije v Gelman lijak in prefiltrira. Proti koncu filtracije se lahko pretok digestivne tekočine skozi filter olajša z uporabo filtrirne črpalke. Pipetiranje se mora zaključiti, preden se filter osuši, to pomeni, ko v lijaku ostane 2 do 5 ml tekočine.

(e) Ko je vsa digestivna tekočina prefiltrirana, se filtrirni disk odstrani in položi v plastično vrečko s prostornino 80 ml skupaj s 15 do 20 ml rennilase raztopine. Rennilase raztopina se naredi tako, da se 2 g rennilase doda k 100 ml vode iz pipe.

(f) Plastična vrečka se dvakrat zapečati in vloži v Stomacher med notranjo in zunanjo vrečko.

(g) Stomacher naj melje tri minute, npr. popoln ali nepopoln vzorec.

(h) Po treh minutah se plastična vrečka skupaj s filtrirnim diskom in rennilase raztopino odstrani iz Stomacherja in odpre s škarjami. Tekoča vsebina se vlije v posodo za štetje ličink ali petrijevko. Vrečka se splakne s 5 do 10 ml vode, ki se nato doda v posodo za štetje ličink za pregled pod trihinoskopom ali v petrijevko za pregled s stereomikroskopom.

(i) Vzorci se morajo pregledati takoj, ko so pripravljeni. V nobenem primeru se pregled ne sme prestaviti na naslednji dan.

Opomba: Filtrirni diski se ne smejo uporabljati, če niso popolnoma čisti. Diski se nikoli ne smejo posušiti v nečistem stanju. Filtrirni diski se lahko očistijo tako, da se čez noč pustijo v rennilase raztopini. Pred uporabo jih je treba očistiti v sveži rennilase raztopini z uporabo Stomacherja.

IV. Pozitivni ali nejasni rezultati

Če je rezultat pozitiven ali nejasen, se uporabljajo določbe iz poglavja I(3)(III).

C. **Avtomatska metoda umetne prebave zbirnih vzorcev do 35 g**

1. *Oprema in reagenti*

(a) nož ali škarje za rezanje vzorcev;

(b) pladnji, razdeljeni na 50 kvadratov, od katerih lahko vsak drži vzorec po približno 2 g mesa, ali druga orodja, ki zagotavljajo enaka jamstva v zvezi s sledljivostjo vzorcev;

(c) mešalec Trichomatic 35® s filtrskim vložkom;

(d) klorovodikova kislina z 8,5 % ± 0,5 % maso;

(e) prozorni polikarbonatni membranski filtri s premerom 50 mm in velikostjo pore 14 mikronov;

(f) pepsin z močjo 1:10 000 NF (US National Formulary), kar ustreza 1:12 500 BP (British Pharmacopoeia) in 2 000 FIP (Fédération internationale de pharmacie), ali stabilizirana raztopina pepsina z najmanj 660 enot Evropske farmakopeje/ml;

(g) tehtnica z natančnostjo do 0,1 g;

(h) pinceta s ploščato konico;

(i) objektna stekelca za mikroskopiranje z dolžino stranice najmanj 5 cm ali petrijevke s premerom najmanj 6 cm, katerih dno je s koničastim instrumentom razdeljeno na kvadrate velikosti 10 × 10 mm;

(j) nastavljiv (stereo-) mikroskop (15 do 60-kratna povečava) ali trihinoskop s horizontalno ploščo;

(k) posoda za zbiranje tekočih odpadkov;

(l) več 10-litrskih posod za razkužitev opreme, npr. s formalinom, in za preostalo digestivno tekočino, če so vzorci pozitivni;

(m) termometer z natančnostjo do 0,5 °C v obsegu od 1 do 100 °C.

2. *Odvzem vzorcev*

Kot je določeno v poglavju I(2).

3. *Postopek*

I. Postopek prebave

(a) Namestite mešalec s filtrirnim vložkom, povežite odvodno cevko in jo napeljite v posodo za zbiranje tekočih odpadkov.

(b) Po vključitvi mešalca se začne segrevanje.

(c) Pred tem je treba odpreti in zapreti spodnji ventil, ki se nahaja pod reakcijsko komoro.

(d) Nato se doda največ 35 vzorcev po približno 1 g (pri 25 do 30 °C), ki so bili vzeti od posameznih vzorcev v skladu s točko 2. Preverite, da so odstranjeni večji kosi kit, ker lahko zamašijo membranski filter.

(e) Nalijte vodo do roba komore za tekočino, povezane z mešalcem (približno 400 ml).

(f) Nalijte okrog 30 ml klorovodikove kisline (8,5 %) do roba manjše komore za tekočino, ki je povezana z mešalcem.

(g) Pod grobi filter v držalu filtrirnega vložka namestite membranski filter.

(h) Na koncu dodajte 7 g pepsina ali 21 ml raztopine pepsina. Ta vrstni red je treba strogo upoštevati, da se prepreči razkroj pepsina.

(i) Zaprite pokrova reakcijske komore in komore za tekočino.

(j) Nastavite čas prebave. Kratek čas prebave (5 minut) je treba nastaviti za prašiče običajne starosti za zakol in podaljšani čas prebave (8 minut) za druge vzorce.

(k) Z vklopom gumba za start na mešalcu se avtomatsko začne postopek dispenzacije in prebave, nato sledi filtriranje. Po 10 do 13 minutah je postopek končan in mešalec se avtomatsko ustavi.

(l) Ko ste preverili, ali je reakcijska komora prazna, odprite njen pokrov. Če so v komori pena ali ostanki digestivne tekočine, ponovite postopek v skladu z oddelkom V.

II. Ugotavljanje prisotnosti ličink

(a) Odstranite držalo filtra in prenesite membranski filter na objektno stekelce ali petrijevko.

(b) Preglejte membranski filter s (stereo) mikroskopom ali trihinoskopom.

III. Čiščenje opreme

(a) Če je rezultat pozitiven, napolnite 2/3 reakcijske komore v mešalcu z vrelo vodo. Komoro za tekočino napolnite z vodo iz pipe do ravni spodnjega kazalca. Nato se začne avtomatsko čiščenje. Razkužite držalo filtra in preostalo opremo, na primer z uporabo formalina.

(b) Pred koncem delavnika napolnite komoro za tekočino v mešalcu z vodo in izvedite standardni program.

IV. Uporaba membranskih filtrov

Vsak polikarbonatni membranski filter se lahko uporabi največ petkrat. Filter je treba po vsaki uporabi obrniti. Poleg tega je treba po vsaki uporabi preveriti, ali je filter morda poškodovan, zaradi česar ne bi bil več primeren za nadaljnjo uporabo.

V. Metoda, ki se uporabi, kadar prebava ni popolna in zato ni mogoče opraviti filtracije

Ko ste v mešalcu izvedli avtomatski postopek v skladu z oddelkom I, odprite pokrov reakcijske komore in preverite, ali je v komori ostala pena ali tekočina. Če je tako, opravite naslednji postopek:

(a) Zaprite spodnji ventil pod reakcijsko komoro.

(b) Odstranite držalo filtra in prenesite membranski filter na objektno stekelce ali petrijevko.

(c) Vložite nov membranski filter v držalo filtra in pritrdite držalo filtra.

(d) Komoro mešalca za tekočino napolnite z vodo do ravni spodnjega kazalca.

(e) Izvedite avtomatski program čiščenja.

(f) Ko je program čiščenja končan, odprite pokrov reakcijske komore in preverite, ali je v komori še kaj tekočine.

(g) Če je komora prazna, odstranite držalo filtra in s pinceto prenesite membranski filter na objektno stekelce ali petrijevko.

(h) Oba membranska filtra preglejte v skladu z oddelkom II. Če filtrov ni mogoče pregledati, ponovite celoten postopek prebave s podaljšanim časom prebave v skladu z oddelkom I.

VI. Pozitivni ali nejasni rezultati

Če je rezultat pozitiven ali nejasen, se uporabljajo določbe iz poglavja I(3)(III).

D. **Metoda prebave zbirnega vzorca z magnetnim mešanjem/„izolacijo na filtru“ in odkrivanjem ličink s testom lateksne aglutinacije**

Ta metoda se šteje kot enakovredna le za testiranje mesa domačih prašičev.

1. *Oprema in reagenti*

(a) Nož ali škarje in pinceta za rezanje vzorcev;

(b) pladnji, razdeljeni na 50 kvadratov, od katerih vsak lahko drži vzorec po približno 2 g mesa, ali druga orodja, ki zagotavljajo enaka jamstva v zvezi s sledljivostjo vzorcev;

(c) mešalec z ostrim rezilom za sekljanje. Če so vzorci težji od 3 g, je treba uporabiti strojček za mletje mesa z luknjami premera med 2 in 4 mm ali škarje. V primeru zamrznjenega mesa ali jezika (po odstranitvi površinske plasti, ki ni prebavljiva) je potreben strojček za mletje mesa, velikost vzorca pa je treba znatno povečati;

(d) magnetni mešalci s termostatsko nadzorovano grelno ploščo in približno 5 cm dolgimi teflonskimi mešalnimi paličicami;

(e) steklene čaše s 3-litrsko prostornino;

(f) sita s 180-mikronsko mrežo iz nerjavečega jekla in zunanjim premerom 11 cm;

(g) jeklena naprava za filtriranje s filtri z 20-mikronsko mrežo z jeklenim lijem;

(h) vakuumska črpalka;

(i) kovinske ali plastične posode z 10- do 15-litrsko prostornino za zbiranje digestivne tekočine;

(j) 3D rotacijski stresalnik;

(k) aluminijasta folija;

(l) 25 % klorovodikova kislina;

(m) pepsin z močjo: 1:10 000 NF (US National Formulary), kar ustreza 1:12 500 BP (British Pharmacopoeia) in 2 000 FIP (Fédération internationale de pharmacie), ali stabilizirana raztopina pepsina z najmanj 660 enot Evropske farmakopeje/ml;

(n) voda iz pipe, segreta na 46 do 48 °C;

(o) tehtnica z natančnostjo 0,1 g;

(p) pipete različnih velikosti (1, 10 in 25 ml), mikropipete v skladu z navodili proizvajalca glede lateksne aglutinacije in držala za pipete;

(q) filtri z 20-mikronsko najlonsko mrežo, premera, ki ustreza filtracijskemu sistemu;

(r) plastične ali jeklene klešče velikosti 10 do 15 cm;

(s) koničaste epruvete s prostornino 15 ml;

(t) pestilo s teflonsko ali jekleno stožčasto konico, ki ustreza koničastim epruvetam;

(u) termometer z natančnostjo 0,5 °C v območju od 1 do 100 °C;

(v) kartice za lateksno aglutinacijo iz kompleta za dokaz antigena Trichin-L, potrjenega pod oznako št. EURLP_D_001/2011;

(w) puferska raztopina s konzervansom (vzorec razredčila) iz kompleta za dokaz antigena Trichin-L, potrjenega pod oznako št. EURLP_D_001/2011;

(x) puferska raztopina s konzervansom (negativna kontrola) iz kompleta za dokaz antigena Trichin-L, potrjenega pod oznako št. EURLP_D_001/2011;

(y) puferska raztopina z antigeni *Trichinella spiralis* in konzervansom (pozitivna kontrola) iz kompleta za dokaz antigena Trichin-L, potrjenega pod oznako št. EURLP_D_001/2011;

(z) puferska raztopina s polistirenskimi delci, prekritimi s protitelesi, in konzervansom (kroglice iz lateksa) iz kompleta za dokaz antigena Trichin-L, potrjenega pod oznako št. EURLP_D_001/2011;

(aa) paličice za enkratno uporabo.

2. *Odvzem vzorcev*

Kot je določeno v Poglavju I(2).

3. *Postopek*

I. Pri popolnih skupkih (100 g vzorca hkrati)

(a) 16 ± 0,5 ml 25-odstotne klorovodikove kisline (končna vrednost 0,2 %) se vlije v trilitrsko čašo, ki vsebuje 2,0 litra ± 200 ml vode iz pipe, ki je bila predhodno segreta na 46 °C do 48 °C; mešalna paličica se vstavi v čašo, čaša pa se postavi na predhodno segreto ploščo in postopek mešanja se začne;

(b) doda se 10 ± 1 g pepsina v prahu (ali 30 ± 3 ml tekočega pepsina);

(c) 100–115 g vzorcev, odvzetih v skladu s točko 2, se seseklja v mešalcu, skupaj s 150 ml ± 15 ml predhodno segretega digestivnega pufra;

(d) sesekljano meso se prenese v trilitrsko čašo, ki vsebuje vodo, pepsin in klorovodikovo kislino;

(e) rezilni nastavek mešalca se večkrat potopi v digestivno tekočino v čaši, posoda mešalca pa se splakne z manjšo količino digestivne tekočine, da se odstrani vse meso, ki se še drži;

(f) čaša se pokrije z aluminijasto folijo;

(g) magnetni mešalec je treba nastaviti tako, da med delovanjem vzdržuje stalno temperaturo med 44 °C in 46 °C. Med mešanjem mora digestivna tekočina krožiti dovolj hitro, da ustvari globok vrtinec brez pljuskanja;

(h) digestivna tekočina se meša, dokler mesni delci ne izginejo (približno 30 minut). Nato se mešalec izklopi in digestivna tekočina se skozi sito vlije v sedimentacijski lijak. Pri obdelavi nekaterih vrst mesa (jezik, divjačinsko meso itd.) je lahko potreben daljši čas digestije (a ne več kot 60 minut);

(i) digestivni postopek se šteje za zadovoljivega, če na situ ne ostane več kot 5 % začetne teže vzorca;

(j) na stojalo za filtriranje se postavi filter z 20-mikronsko najlonsko mrežo. Stožčasti jekleni lijak za filtriranje se namesti na stojalo s sistemom za blokiranje, jekleno sito s 180-mikronsko mrežo pa se postavi na lijak. Vakuumska črpalka se poveže s stojalom za filtriranje ter s kovinsko ali plastično posodo za zbiranje digestivne tekočine;

(k) preneha se z mešanjem, digestivna tekočina pa se preko sita vlije v lijak za filtriranje. Čaša se splakne s približno 250 ml tople vode. Ko se digestivna tekočina uspešno filtrira, je treba tekočino za izpiranje vliti v filtracijsko enoto;

(l) s kleščami se prime rob filtracijske membrane. Filtracijska membrana se najmanj štirikrat prepogne in vloži v 15-mililitrsko stožčasto cev. Stožčasta cev se izbere glede na pestilo;

(m) filtracijska membrana se porine na dno 15-mililitrske stožčaste cevi s pomočjo pestila in se močno pritisne s približno dvajsetimi zaporednimi gibi pestila naprej in nazaj, ki mora biti po navodilih proizvajalca nameščeno znotraj zgibka filtracijske membrane;

(n) v 15-mililitrsko stožčasto cev se s pipeto doda 0,5 ml ± 0,01 ml razredčila vzorca, filtracijska membrana pa se homogenizira s pestilom z zaporednimi gibi naprej in nazaj nizke amplitude, ki trajajo približno 30 sekund, pri čemer se je treba po navodilih proizvajalca izogibati nenadnim gibom, da se omeji pljuskanje tekočine;

(o) vsak vzorec, negativna kontrola in pozitivna kontrola se po navodilih proizvajalca s pipeto nanesejo na različna polja kartice za aglutinacijo;

(p) kroglice iz lateksa se po navodilih proizvajalca s pipeto dodajo na vsako polje kartice za aglutinacijo, pri čemer ne smejo priti v stik z vzorci in kontrolami. Kroglice iz lateksa se nato v vsakem polju nežno premešajo s paličico za enkratno uporabo, dokler homogena tekočina ne prekrije celotnega polja;

(q) kartica za aglutinacijo se postavi v stresalnik 3D in se po navodilih proizvajalca meša 10 minut ± 1 minuto;

(r) po času, določenem v navodilih proizvajalca, se mešanje konča in kartica za aglutinacijo se po navodilih proizvajalca postavi na ravno površino, čemur sledi takojšnje odčitavanje rezultatov reakcije. Pri pozitivnem vzorcu se morajo pojaviti agregati kroglic. Pri negativnem vzorcu suspenzija ostane homogena, brez agregatov kroglic.

II. Skupki z manj kot 100 g, kot je določeno v poglavju I(3)(II)

Pri skupkih z manj kot 100 g je treba uporabiti postopek, določen v poglavju I(3)(II).

III. Pozitivni ali nejasni rezultati

Kadar se pregled zbirnega vzorca konča s pozitivnim ali nejasnim rezultatom testa lateksne aglutinacije, se od vsakega prašiča odvzame dodaten 20-gramski vzorec v skladu s točko 2(a) poglavja I. Vzorci po 20 g, odvzeti pri petih prašičih, se združijo in pregledajo z metodo, opisano v oddelku I. Na ta način se morajo pregledati vzorci 20 skupin petih prašičev.

Kadar je rezultat testa lateksne aglutinacije pri skupini petih prašičev pozitiven, se od posameznih živali iz skupine odvzamejo dodatni 20-gramski vzorci, vsak vzorec pa se ločeno pregleda z metodo, opisano v oddelku I.

Če je rezultat testa lateksne aglutinacije pozitiven ali nejasen, je treba vsaj 20 g mišic prašičev poslati v nacionalni referenčni laboratorij za potrditev z uporabo ene od metod, ki so opisane v poglavju I.

Vzorci parazitov se hranijo v 90 % etanolu, da se ohranijo in da lahko referenčni laboratorij EU ali nacionalni referenčni laboratorij identificira vrsto parazitov.

Po odvzemu parazitov je treba pozitivne tekočine razkužiti s segrevanjem na najmanj 60 °C.

IV. Postopek čiščenja in razkuževanja po pozitivnem ali nejasnem rezultatu

Kadar je pri pregledu zbirnega ali posameznega vzorca rezultat testa lateksne aglutinacije pozitiven ali nejasen, je treba ves material, ki je bil v stiku z mesom (posodo mešalca in rezilo, pestilo, čašo, mešalno paličico, senzor temperature, stožčasti lijak za filtriranje, sito in klešče) temeljito razkužiti tako, da se ga za nekaj sekund potopi v toplo vodo (65 °C do 90 °C). Ostanke mesa ali inaktivirane ličinke, ki bi lahko ostale na njegovi površini, je treba odstraniti s čisto gobico in tekočo vodo. Če je treba, se lahko doda nekaj kapljic detergenta za razmastitev opreme. Priporoča se, da se potem vsak kos temeljito spere, da se odstranijo vse sledi detergenta.

E. **Test umetne prebave za odkrivanje ličink *Trichinella* spp. v vzorcih mesa *in vitro*, PrioCHECK® *Trichinella* AAD Kit**

Ta metoda se šteje kot enakovredna le za testiranje mesa domačih prašičev.

PrioCHECK® *Trichinella* AAD Kit se uporablja v skladu z navodili za uporabo opreme, in sicer z lijaki ločniki (Lenz NS 29/32) in 80-mililitrskimi steklenimi epruvetami.

PRILOGA II

Obdelava z zamrzovanjem

A. *Metoda zamrzovanja 1*

(a) Meso, ki je bilo že zamrznjeno, je treba v takem stanju ohraniti.

(b) Tehnična oprema in energetska oskrba zamrzovalnice mora omogočati, da se lahko hitro doseže in vzdržuje zahtevana temperatura v vseh delih prostora in v mesu.

(c) Izolacijsko pakiranje se pred zamrzovanjem odstrani, razen pri mesu, ki že ima v celoti zahtevano temperaturo, ko se pripelje v zamrzovalnico, ali mesu, katerega pakiranje ne preprečuje, da bi meso doseglo zahtevano temperaturo v določenem času.

(d) Pošiljke se v zamrzovalnici hranijo ločeno in zaklenjene.

(e) Datum in čas, ko je bila posamezna pošiljka prinesena v zamrzovalnico, je treba zabeležiti.

(f) Temperatura v zamrzovalnici mora znašati najmanj – 25 °C. Izmeriti jo je treba s kalibriranimi termoelektričnimi inštrumenti in stalno beležiti. Ne sme se meriti neposredno pri pretoku hladnega zraka. Inštrumenti morajo biti zaklenjeni. Grafi temperature morajo zajemati ustrezne podatke iz inšpekcijskega zapisnika o uvozu mesa ter datum in čas začetka ter zaključka zamrzovanja. Hraniti jih je treba eno leto po odvzemu.

(g) Meso s premerom ali debelino do 25 cm mora biti zamrznjeno najmanj 240 neprekinjenih ur, meso s premerom ali debelino med 25 in 50 cm pa najmanj 480 neprekinjenih ur. Ta postopek zamrzovanja se ne sme uporabiti za meso, ki ima večji premer ali je debelejše. Čas zamrzovanja se računa od trenutka, ko je v zamrzovalnici dosežena temperatura iz točke (f).

B. *Metoda zamrzovanja 2*

Upoštevajo se splošne določbe iz točk (a) do (e) v oddelku A (metoda 1) in uporabljajo naslednje časovno-temperaturne kombinacije:

(a) Meso s premerom ali debelino do 15 cm je treba zamrzniti glede na eno od naslednjih časovno-temperaturnih kombinacij:

— 20 dni pri – 15 °C,

— 10 dni pri – 23 °C,

— 6 dni pri – 29 °C.

(b) Meso s premerom ali debelino med 15 cm in 50 cm je treba zamrzniti glede na eno od naslednjih časovno-temperaturnih kombinacij:

— 30 dni pri – 15 °C,

— 20 dni pri – 25 °C,

— 12 dni pri – 29 °C.

Temperatura v zamrzovalnici ne sme biti višja od izbrane inaktivacijske temperature. Meriti jo je treba s kalibriranimi termoelektričnimi inštrumenti in stalno beležiti. Ne sme se meriti neposredno pri pretoku hladnega zraka. Inštrumenti morajo biti zaklenjeni. Grafi temperature morajo zajemati ustrezne podatke iz inšpekcijskega zapisnika o uvozu mesa ter datum in čas začetka ter zaključka zamrzovanja. Hraniti jih je treba eno leto po odvzemu.

Če se uporabi tunel za zamrzovanje in če se postopki opisani v oddelkih A in B ne upoštevajo dosledno, morajo nosilci živilske dejavnosti pristojnemu organu dokazati, da je alternativna metoda učinkovita pri uničevanju parazitov rodu *Trichinella* v prašičjem mesu.

C. *Metoda zamrzovanja 3*

Obdelava vključuje trgovinsko liofiliziranje ali zamrzovanje mesa z določeno časovno-temperaturno kombinacijo s temperaturo, ki se spremlja v sredini vsakega kosa.

(a) Upoštevajo se splošne določbe iz odstavkov (a) do (e) v oddelku A (metoda 1) in uporabljajo naslednje časovno-temperaturne kombinacije:

— 106 ur pri – 18 °C,

— 82 ur pri – 21 °C,

— 63 ur pri – 23,5 °C,

— 48 ur pri – 26 °C,

— 35 ur pri – 29 °C,

— 22 ur pri – 32 °C,

— 8 ur pri – 35 °C,

— 1/2 ure pri – 37 °C.

(b) Temperatura se meri z umerjenimi elektronskimi termometri in se stalno beleži. Sonda termometra se vstavi v sredino umerjenega kosa mesa, ki ni manjši od najdebelejšega kosa mesa, ki se zamrzuje. Ta kos je treba namestiti v najmanj ugoden del zamrzovalnice, ne blizu hladilne opreme ali neposredno v tok mrzlega zraka. Inštrumenti morajo biti zaklenjeni. Grafi temperature morajo zajemati podatke iz inšpekcijskega zapisnika za uvoz mesa ter datum in čas začetka ter zaključka zamrzovanja. Hraniti jih je treba eno leto po odvzemu.

PRILOGA III

Pregled živali, razen prašičev

Konjsko meso, divjačinsko meso in druge vrste mesa, ki bi lahko vsebovale parazite rodu *Trichinella*, je treba pregledati v skladu z eno od metod prebave iz poglavja I ali II Priloge I z naslednjimi spremembami:

(a) Vzorci, ki tehtajo najmanj 10 g, se pri konju vzamejo iz jezične ali žvekalne mišice, pri divjemu prašiču pa iz sprednje noge, jezika ali trebušne prepone.

(b) Če pri konjih primanjkuje mišic, se večji vzorec vzame iz preponskega stebra pri prehodu v mišični del. Mišica ne sme vsebovati veznega tkiva in maščobe.

(c) Najmanj 5 g vzorca se prebavi v skladu z referenčno metodo odkrivanja določeno v poglavju I ali enakovredno metodo določeno v poglavju II. Pri posameznem vzorcu skupna teža pregledane mišice ne sme presegati 100 g v primeru metode določene v poglavju I ter metod A in B določenih v poglavju II ter 35 g v primeru metode C določene v poglavju II.

(d) V primeru pozitivnega rezultata je treba vzeti nadaljnji 50-gramski vzorec za poznejšo neodvisno preiskavo.

(e) Ne glede na pravila o varstvu živalskih vrst je treba vso meso divjadi, razen divjega prašiča, npr. medvedov, mesojedih sesalcev (vključno z morskimi sesalci) in plazilcev, testirati z vzorčenjem 10 g mišice na predilekcijskih mestih ali večjih količin, če ta mesta niso na voljo. Predilekcijska mesta so:

  (i) pri medvedih: trebušna prepona, mišica žvekalka in jezik;

  (ii) pri mrožih: jezik;

  (iii) pri krokodilih: žvekalka, pterigoid in medrebrne mišice;

  (iv) pri pticah: mišičevje glave (npr. žvekalka in vratne mišice).

(f) Prebava mora trajati dovolj dolgo, da se zagotovi ustrezna prebava tkiva teh živali, vendar ne sme presegati 60 minut.

PRILOGA IV

POGLAVJE I

URADNO PRIZNANJE GOSPODARSTVA ALI KOMPARTMENTA KOT GOSPODARSTVA ALI KOMPARTMENTA, KI UPORABLJA NADZOROVANE POGOJE BIVANJA

A. Za pridobitev uradnega priznanja gospodarstva morajo nosilci živilske dejavnosti izpolniti naslednje zahteve:

(a) nosilec mora upoštevati vse praktične previdnostne ukrepe v zvezi z gradnjo in vzdrževanjem, da glodavcem in drugim vrstam sesalcev ter mesojedim pticam prepreči dostop do stavb, v katerih so živali;

(b) nosilec mora učinkovito izvajati program zatiranja škodljivcev, zlasti za glodavce, da prepreči okužbo prašičev. Nosilec mora voditi zapisnik tega programa, kot to zahteva pristojni organ;

(c) nosilec mora zagotoviti, da je bila vsa krma pridobljena iz objekta, ki proizvaja krmo v skladu z načeli, opisanimi v Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 183/2005 ([1]);

(d) nosilec mora krmo, namenjeno za živalske vrste, ki so dovzetne za okužbo s trihinelo, skladiščiti v zaprtih silosih ali drugih kontejnerjih, do katerih glodavci nimajo dostopa. Vse druge zaloge krme je treba termično obdelati ali pridelati in skladiščiti, kot to zahteva pristojni organ;

(e) nosilec mora zagotoviti, da se mrtve živali nemudoma zberejo, označijo in odpeljejo v skladu s členoma 21 in 22 Uredbe (ES) št. 1069/2009 ter Prilogo VIII k Uredbi (EU) št. 142/2011;

(f) če je kontejner za odpadke v okolici gospodarstva, mora nosilec o tem obvestiti pristojni organ. Naknadno mora pristojni organ oceniti s tem povezano tveganje in odločiti, ali se gospodarstvo prizna kot gospodarstvo, ki uporablja nadzorovane pogoje bivanja;

(g) nosilec mora zagotoviti, da so domači prašiči označeni, tako da je omogočena sledljivost vsake živali do gospodarstva;

(h) nosilec mora zagotoviti, da se domači prašiči na gospodarstvo sprejmejo le, če izvirajo in prihajajo iz gospodarstev, ki so uradno priznana kot gospodarstva, ki uporabljajo nadzorovane pogoje bivanja;

(i) nobeden od domačih prašičev nima dostopa do zunanjih objektov, razen če nosilec z analizo tveganja lahko dokaže pristojnemu organu, da obdobje, objekti in okoliščine dostopa do zunanjih objektov ne pomenijo tveganja za vnos trihinele v gospodarstvo;

(j) nobeden od prašičev za vzrejo in proizvodnjo, opredeljenih v členu 2(2)(c) Direktive 64/432/EGS, ni bil raztovorjen na zbirnem mestu, opredeljenem v členu 2(2)(o) Direktive 64/432/EGS, potem ko je zapustil izvorno gospodarstvo, razen če zbirno mesto izpolnjuje zahteve iz točk (a) do (i) ter vsi domači prašiči, ki se zberejo na zbirnem mestu z namenom oblikovanja pošiljk, izvirajo in prihajajo iz gospodarstev, ki so uradno priznana kot gospodarstva, ki uporabljajo nadzorovane pogoje bivanja, ali uradno priznanih kompartmentov.

B. Nosilci živilske dejavnosti gospodarstev, katerih uporaba nadzorovanih pogojev bivanja je uradno priznana, obvestijo pristojni organ o kateri koli zahtevi iz točke A, ki je gospodarstvo ne izpolnjuje več, ali o kakršni koli drugi spremembi, ki lahko vpliva na status gospodarstva.

C. Pristojni organi držav članic lahko priznajo gospodarstvo ali kategorijo gospodarstev le, če so preverili, da izpolnjujejo zahteve iz točke A.

([1]) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 183/2005 z dne 12. januarja 2005 o zahtevah glede higiene krme (UL L 35, 8.2.2005, str. 1).

POGLAVJE II

POROČANJE O STANJU V ZVEZI S TRIHINELO

(a) O številu (uvoženih in avtohtonih) primerov trihinele pri ljudeh, vključno z epidemiološkimi podatki, se poroča v skladu z Odločbo 2000/96/ES.

(b) Število in rezultati testov, opravljenih za trihinelo pri domačih prašičih, divjih prašičih, konjih, divjadi in drugih dovzetnih živalskih vrstah, se predložijo v skladu s Prilogo IV k Direktivi 2003/99/ES. Podatki o domačih prašičih morajo vsebovati vsaj posebne informacije o:

(i) testiranju živali, gojenih v nadzorovanih pogojih bivanja;

(ii) testiranju plemenskih svinj, merjascev in prašičev za pitanje.

PRILOGA V

Razveljavljena Uredba z njenimi zaporednimi spremembami

Uredba komisije (ES) št. 2075/2005	(UL L 338, 22.12.2005, str. 60).
Uredba komisije (ES) št. 1665/2006	(UL L 320, 18.11.2006, str. 46).
Uredba komisije (ES) št. 1245/2007	(UL L 281, 25.10.2007, str. 19).
Izvedbena uredba komisije (EU) št. 1109/2011	(UL L 287, 4.11.2011, str. 23).
Uredba komisije (ES) št. 216/2014	(UL L 69, 8.3.2014, str. 85).
Izvedbena uredba komisije (EU) št. 1114/2014	(UL L 302, 22.10.2014, str. 46).

PRILOGA VI

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 2075/2005	Ta uredba
Členi 1 do 5	Členi 1 do 5
Člen 6(1), uvodno besedilo	Člen 6(1)
Člen 6(1), točka (a)	Člen 6(1)
Člen 6(1), točka (b)	—
Člen 6(2)	Člen 6(2)
Členi 7 do 13	Členi 7 do 13
Člen 15	Člen 14
Člen 16	—
—	Člen 15
Člen 17, prvi pododstavek	Člen 16
Člen 17, drugi pododstavek	—
Priloga I, Poglavje I	Priloga I, Poglavje I
Priloga I, Poglavje II	Priloga I, Poglavje II
Priloga I, Poglavje III	—
Priloga II, III in IV	Priloga II, III in IV
—	Priloga V
—	Priloga VI